

for offentlige arbejder kan faste ejendomme ikke afhændes og havnearealer ikke udlejes på længere åremål end 10 år.“

I lovens § 19, stk. 1, 4. pkt., efter ordene „at borgmesteren“ indføjes: „eller en rådmand.“

Lovens § 25, stk. 2, affattes således:

„Overligningskommissionens medlemmer erholder i diæter 10 kr. pr. mødedag; såfremt varetagelsen af hvervet beslaglægger mere end 4 timer i tiden mellem kl. 8 og 18, ydes dog 20 kr. daglig. For rejser i anledning af hvervets udførelse ydes der endvidere befordringsgodtgørelse samt en godtgørelse for fraværelse fra hjemstedet på 10 kr. daglig. Omkostningerne udredes af den købstad, hvorfra vedkommende sag er indbragt for overligningskommissionen.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1950.

Bemærkninger til lovforslaget

De foreslåede ændringer i og tilføjelser til lov nr. 87 af 25. marts 1933 om købstadkommunernes styrelse vedrører diæter m. v. for varetagelse af købstadkommunale hverv, vederlag til og pensionsret for rådmænd samt spørgsmålet om adgang for rådmænd til at overtage formandshvervet i visse kommissioner og endelig reglerne om styrelsen af og tilsynet med de købstadkommunale havne.

Diæter m. v. for varetagelse af købstadkommunale hverv.

Man har her i landet hidtil i princippet anset hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem og andre kommunale hverv som ulønnede æreshverv, således at der til ydelse af vederlag kræves særlig lovhjemmel. Sådanne lovhjemmel foreligger i enkelte tilfælde; der er således hjemmel til at yde vederlag til medlemmerne af Københavns borgerrepræsentation og borgmestre og rådmænd i København, til borgmestre i købstæder samt til sognerådsformænd, til sognerådsmedlemmer, der fungerer som kasserer, og til formændene for de sociale udvalg, ligesom der kan tillægges amtsrådets medlemmer rejsegodtgørelse. Hovedreglen er imidlertid, at der ikke kan ydes vederlag til kommunalbestyrelsesmedlemmer eller for kommunale hverv iøvrigt.

I de senere år er det gentagne gange over

for indenrigsministeriet indstillet, at der søges tilvejebragt lovhjemmel til, at der kan ydes vederlag for kommunale hverv, således at medlemmerne af de kommunale råd m. v. kan få en vis kompensation for positive udgifter eller tab af arbejdsindtægt som følge af deres deltagelse i det kommunale arbejde.

Indenrigsministeriet må være enig i, at samfundsudviklingen har medført, at arbejdet i de kommunale råd i dag er så byrdefuldt og tidskrævende, at det ikke kan undgås, at mange kommunalbestyrelsesmedlemmer, såfremt der ikke ydes dem vederlag, vil lide økonomisk tab som følge af deres arbejde for samfundet, hvilket må påregnes at kunne få til følge, at iøvrigt egnede personer af økonomiske grunde ser sig nødsaget til at afstå fra deltagelse i det kommunale arbejde. Indenrigsministeriet må anse en udvikling i denne retning for så uheldig, at ministeriet — uanset de store betænkeligheder, der knytter sig til at forlade det hidtil knæsatte princip, at befolkningens valgte tillidsmænd er ulønnede — må anse det for rettest, at der ved ændring i de kommunale styrelseslove søges tilvejebragt hjemmel for, at der af kommunerne under en eller anden form kan ydes vederlag for kommunale hverv på en sådan måde, at som regel ingen af økonomiske grunde skal behøve at vægre sig ved at overtage et kommunalt tillidshverv.

Til belysning af, hvorledes spørgsmålet